

2. Den 18. november 1953 anmeldtes i folketinget (F. sp. 1066) følgende forespørgsel til undervisningsministeren af *Ingmar Wagner, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen*:

„Agter ministeren at foreslå foranstaltninger til forbedringer af de studerendes kår og til sikring af mindrebedmedles mulighed for at søge videregående uddannelse “

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹⁹/₁₁ (F. sp. 1067).

Forespørgslen foretoges ⁴/₁₂ (F. sp. 1503).

Som ordfører for forespørgerne gjorde *Ingmar Wagner* (DK) gældende, at der „ikke alene i den kommunistiske gruppe, men i meget store dele af befolkningen og naturligvis først og fremmest hos de unge, der ønsker at studere, og dem, der nu under store vanskeligheder kæmper med at gennemføre studierne, findes et voksende krav om at få besked om, hvornår regeringen agter at fremsætte lovforslag, der sikrer *lige adgang til en videregående uddannelse* for alle unge uanset deres økonomiske kår.

Kommunisterne vil på det varmeste hilse et sådant forslag, idet det er vor principielle opfattelse, at der burde være en sådan adgang for alle til at studere. Efter vor mening må det kun være *evnerne, der er afgørende* for, om man kan gennemføre et studium, og ikke, som det altfor ofte er i dag, forældrenes økonomiske forhold.“

I sin besvarelse af forespørgslen udtalte *undervisningsministeren* bl. a.: „Den stillede forespørgsel kan jeg besvare bekræftende. Som det straks efter regeringsdannelsen er meddelt offentligheden, arbejder fiskeriminister Chr. Christiansen og jeg med hele det problemkompleks, som ungdomskommissionens betænkning omfatter, for at give de forslag, der her er samlet, en praktisk parlamentarisk mulighed for at blive ført ud i livet og eventuelt føje nye forslag til.

I de undersøgelser, regeringen foretager med udgangspunkt i ungdomskommissionens betænkninger, og som tager sigte på en forbedring af ungdommens vilkår i vort samfund, indgår spørgsmålet om en demokratisering af adgangen til den videregående uddannelse som et meget betydningsfuldt led, og det er regeringens hensigt at stille imod en ordning, der udelukker, at en evnerig ung mand af økonomiske grunde må opgive at søge videre uddannelse.

Hvad angår formuleringen af den stillede forespørgsel, vil jeg henlede opmærksomheden på, at spørgsmålet om foranstaltninger til sikring af mindrebedmedles mulighed for at søge videregående uddannelse, som i forespørgslen er nævnt sidst, er af langt større principiel rækkevidde og langt vanskeligere at løse end spørgs-